

448

El riu

(ALDC, III, L 60. El riu)

El gran curs d'aigua en llatí es deia FLUVIUS o FLŪMEN, el primer usat com a cultisme, *fluvi*, en cat. med., i el segon, que va donar per evolució popular *flum* o *flom*, present en un der. toponímic, *Flumisell* (< llat. FLUMICELLU ‘riuet’); també en cat. antic es deia *aigua* (“aigua de Segura”). Avui el mot general és *riu* (cf. cast. i port. *río*, oc. *riu*, rom. *rū*), der. del llat. vg. RIUS ‘rec, rierol; canal’ (< llat. cl. RIVUS)

(var. *rio* 87, 94, 100, del cast. *río*) i inicialment usat amb valor de ‘rierol’, con en it. *rio*. Només el ross. se'n distancia amb *ribera*, procedent del llat. RIPARIA, der. de RIPA ‘marge d'un riu; vora’ o bé format sobre *riba* + el suf. *-era* (com de *vora* > *vorera*); de ‘marge’ passà a ‘curs d'aigua’. Són mots normatius *riu* i *ribera*, des del *DG_I*, 1932.

